

Lý Do Có Bài Thơ Này

Tôi biết vì sao tôi buồn:
Những con ong mật rơi, chết!
Trời Cali nóng, nóng thiệt
Hoa tàn, hết nhụy, hết hương...

Những con ong mật lạc đường?
Có thể cũng vì cánh mỏng
Chúng lao đảo vì quá nóng
Chúng rơi...là chuyện dĩ nhiên!

Tôi đang ngồi ở công viên
Tôi đang ngồi trong bóng mát
Mà hình như là ngột ngột
Cali ơi nóng dị thường...

Không một chút gì dễ thương
Dễ thương lòng tôi vô cảm?
Những con ong mật xam xám
Nắng hay là tự trời sinh?

*Trên đầu tôi là trời xanh
Một vòm bao la bát ngát
Rơi trong mắt tôi nước mắt
Của ai? Hay là của tôi?*

Trần Vấn Lệ